

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Asan/30/2020
Identifikačné číslo spisu: 7019200343
Dátum vydania rozhodnutia: 16. decembra 2021
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2021:7019200343.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v právnej veci žalobcu: Life is Good s.r.o., IČO: 48 310 379, bytom: Meteorová 1, 040 01 Košice, zastúpený advokátom JUDr. Ladislav Mikloš, so sídlom: Vodná 6, 040 01 Košice, proti žalovanému (sťažovateľovi): Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, IČO: 17 331 927, so sídlom: Prievozska 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn.: SK/0273/99/2018 zo dňa 25. marca 2019, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/83/2019-51 zo dňa 21. mája 2020, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému plnú náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I.
Pribeh a výsledky administratívneho konania

1. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj (v ďalšom texte aj „správny orgán prvého stupňa“, resp. „prvostupňový správny orgán“) vydal rozhodnutie č. P/0048/08/18 zo dňa 16.05.2018. Týmto rozhodnutím uložil žalobcovi pokutu podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ochrane spotrebiteľa“) vo výške 1 000 eur pre porušenie:

- zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že žalobca na svojej internetovej stránke spôsobom, ktorý je opísaný v tomto rozhodnutí uvádzal podmienky, ktoré boli spôsobilé zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Teda použil nekalé obchodné praktiky

- zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že na svojej internetovej stránke uvádzal podmienku spôsobilú založiť výraznú nerovnosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Teda použil neprijateľnú podmienku

- povinnosti predávajúceho podľa § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že na svojej internetovej stránke neinformoval spotrebiteľa riadne o podmienkach a spôsobe reklamácie

2. Vyššie uvedených porušení ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa sa mal žalobca dopustiť tým, že na svojej internetovej stránke uviedol všeobecné obchodné podmienky, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť sa oboznámiť pred vyplnením objednávky, ale nemal možnosť ovplyvniť ich obsah, teda išlo o spotrebiteľskú zmluvu. Vyhodnotením obsahu týchto obchodných podmienok žalobcu prvostupňový správny orgán zistil, že neboli dodržané zákazy a povinnosti ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa.

3. Žalobca proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím sp. zn.: SK/0273/99/2018 zo dňa 25.03.2019. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím potvrdil výrok prvostupňového správneho orgánu o uložení sankcie (pokuty) a zmenil výrokovú časť rozhodnutia, ktorým uznal žalovaného vinným zo správneho deliktu pre porušenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa tak, že žalobca porušil:

- zákaz podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že vo všeobecných obchodných podmienkach uvedených na internetovej stránke používal neprijateľné podmienky v rozpore s § 7 ods. 5 a § 9 ods. 1 zákona 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 102/2014 Z. z.“)

- zákaz podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že vo všeobecných obchodných podmienkach uvedených na internetovej stránke používal neprijateľné podmienky, ktoré vnášajú výraznú nerovnosť do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v rozpore s § 53 ods. 4 písm. d), § 619 ods. 2 a § 620 ods. 1 Občianskeho zákonníka

- zákaz podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že vo všeobecných obchodných podmienkach uvedených na internetovej stránke používal neprijateľné podmienky, ktoré upravujú lehotu na odstúpenie od zmluvy inak než § 8 ods. 2 zákona č. 102/2014 Z.z.

- zákaz podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že vo všeobecných obchodných podmienkach uvedených na internetovej stránke používal neprijateľné podmienky, ktoré vnášajú značnú nerovnováhu do práv a povinností zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v rozpore s § 9 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z.

4. Z uvedeného v odseku 3 tohto rozsudku vyplýva, že žalovaný v rámci odvolacieho konania zmenil výrok o uznaní žalobcu vinným zo správneho deliktu, v rámci ktorého vypustil pomenovanie deliktu z „...nekalých obchodných praktík v obchodných podmienkach...“ a nahradil novým pomenovaním deliktu ako „...neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách...“, a taktiež vypustil aj niektoré právne dôvody (v nadväznosti na § 7 ods. 1 a § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa) a nahradil ich novými právnymi dôvodmi (podľa § 7 ods. 5 zákona č. 102/2014 Z. z.).

5. Žalovaný odôvodnil zmenu prvostupňového rozhodnutia tým, že po preskúmaní konania, ktoré predchádzalo vydaniu prvostupňového rozhodnutia ustálil, že žalobca neporušil povinnosť nepoužívať nekalé obchodné praktiky, ale porušil len povinnosť nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Skutkový stav považoval za spoľahlivo zistený a správne právne posúdený ako porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný považoval za nevyhnutné zmeniť len právnu kvalifikáciu skutku tak, aby bolo nepochybné, aké konanie žalobcu bolo považované za porušenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

II.

Konanie na krajskom súde

6. Žalobca podal proti preskúmanému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového rozhodnutia. Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 191 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože v priebehu

administratívneho konania došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

7. Krajský súd v zmysle odôvodnenia napadnutého rozsudku považoval za nosný žalobný bod, v zmysle ktorého žalovaný zmenou skutkov vo výrokovej časti preskúmaného rozhodnutia porušil právo žalobcu vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich. Poukázal na to, že žalovaný zmenil výrok o vine vypustením pomenovania správneho deliktu z „...nekalých obchodných praktík v obchodných podmienkach...“ a ich nahradením novým pomenovaním deliktu ako „...neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách...“, a taktiež vypustením aj niektorých právnych dôvodov (v nadväznosti na § 7 ods. 1 a § 7 ods. 4 zákona) a nahradením novými právnymi dôvodmi (podľa § 7 ods. 5 zákona č. 102/2014 Z.z.). Správny súd takúto zmenu výrokovej časti považoval za zásadnú, v dôsledku čoho bol žalovaný povinný o takejto zmene právnej kvalifikácie skutkov žalobcu upovedomiť a zachovať jeho právo vyjadriť sa k týmto novým skutočnostiam. Zároveň uviedol, že postup žalovaného nie je možné odôvodniť ani ustanovením § 59 ods. 1 správneho poriadku, pretože rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa bola žalobcovi uložená sankcia v rámci administratívneho trestania za konkrétne tam vymedzené porušenie ustanovení právnych predpisov, pričom rozhodnutím žalovaného došlo k zmene vymedzenia jednotlivých skutkov, za ktoré bola uložená sankcia. Podľa názoru správneho súdu je nevyhnutné, aby skutkové vymedzenie vytýkaného porušenia právneho predpisu bolo presne a určite sformulované už v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom tak, aby účastník tohto správneho konania mal dostatočnú vedomosť o tom, čo mu je kladené za vinu a k vytýkanému porušeniu mohol uplatniť prostriedky svojej procesnej obrany. Postupom žalovaného v tejto veci podľa názoru správneho súdu bol žalobca o takúto možnosť ukrátený, pretože v odvolacom konaní došlo zo strany správneho orgánu k zmene skutkového vymedzenia vytýkaného porušenia zákona a z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že by bol o tejto zmene žalobca bol upovedomený, resp. že mu bolo umožnené sa k takejto zmene vyjadriť. V tejto súvislosti krajský súd poukázal aj na ustálenú rozhodovaciu prax týkajúcu sa práva obvineného z priestupku na vyjadrenie sa k zmene skutku (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/23/2016 zo dňa 28.02.2018).

8. Ostatné žalobné body považoval správny súd za nedôvodné. Najmä sa vyjadril k žalobnému bodu, ktorým bolo namietané nenariadenie ústneho pojednávania. K tomuto uviedol, že nariadenie pojednávania vo veciach správneho trestania závisí od okolností každého konkrétneho prípadu, pričom rozhodujúcim podľa názoru súdu je dostatočne zistený a preukázaný skutkový stav, ktorý tvorí základ rozhodnutia. V tejto konkrétnej veci skutkový stav, ktorý tvoril podklad administratívneho rozhodnutia vyplýva z obsahu elektronických dokumentov uverejnených žalobcom na jeho internetovom portáli, pričom v priebehu konania žalobca ani netvrdil a ani nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by akýmkoľvek spôsobom spochybnil správnosť a úplnosť týchto dokladov zabezpečených pre potreby správneho konania administratívnym orgánom.

III.

Konanie na kasačnom súde

9. Žalovaný (sťažovateľ) podal proti rozsudku v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

10. Kasačnú sťažnosť odôvodnil nasledovne:

- Sťažovateľ postupoval v súlade s §59 ods. 2 správneho poriadku. Týmto postupom nedošlo k porušeniu ustanovení § 33 ods. 2 správneho poriadku, keďže žalobca mal možnosť sa vyjadriť k podkladom rozhodnutia pred jeho vydaním. V dôsledku toho nedošlo k porušeniu ustanovení v konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré by mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Ak by aj k takémuto porušeniu došlo, tak samotným následkom porušenia § 33 ods. 2 správneho poriadku by nemalo byť dostatočným právnym dôvodom na zrušenie rozhodnutia vo veci samej.

- Odvolací orgán nie je v správnom konaní viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom prvého stupňa a ani jeho hodnotiacim stanoviskom. K zmene prvostupňového rozhodnutia došlo na

základe podkladov zabezpečených pred vydaním prvostupňového rozhodnutia, ktoré spoľahlivo preukazovali protiprávny skutkový stav.

- Krajský súd sa stotožnil s právnymi závermi rozsudku sp. zn. 8Sžo/23/2016 zo dňa 28.02.2018, ktoré však nie sú na daný prípad aplikovateľné, keďže v predmetnom rozsudku súd skúmal oprávnenosť sankcie uloženej správnym orgánom za priestupok. Na druhú stranu v aktuálne vedenom súdnom konaní ide o nezákonný stav (porušenie zákazu podľa zákona o ochrane spotrebiteľa), za ktorý nesie žalobca ako predávajúci absolútnu objektívnu zodpovednosť bez možnosti liberácie.

- Sťažovateľ v danom prípade ani nemohol rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, pretože takýto postup by bol nehospodárny a dosiahol by sa tým rovnaký stav, aký nastal aj v tomto prípade.

11. Pre vyššie uvedené dôvody sťažovateľ navrhol zrušiť napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach a vec mu vrátiť na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP.

12. Žalobca vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa stotožňuje so závermi správneho súdu uvedenými v napadnutom rozsudku a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú podľa § 461 SSP. Žalobca vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti ďalej uviedol:

- Sťažovateľ preskúmaným rozhodnutím nahrádzal prvostupňové rozhodnutie tým, že preformuloval popis skutku.

- Sťažovateľ neuviedol ani v kasačnej sťažnosti ani jednu spotrebiteľskú zmluvu, v ktorej žalobca použil neprijateľné zmluvné podmienky.

- Sťažovateľ mal postupovať podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušiť a vec vrátiť na nové konanie s poukazom na zmenu právnej kvalifikácie správneho deliktu. Postup sťažovateľa v konaní považuje za nesprávny a nezákonný, v dôsledku čoho nastalo porušenie procesných práv žalobcu.

- K rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/23/2016 zo dňa 28.02.2018, s ktorým sa správny súd stotožnil žalobca uviedol, že toto rozhodnutie vyjadruje princíp spravodlivého správneho konania, v zmysle ktorého subjekt postihovaný za porušenie povinnosti musí byť oboznámený so zmenou právnej kvalifikácie skutku, ktorý bude vyjadrený vo výrokovej časti rozhodnutia.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

13. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal vyššie uvedený rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho pôsobnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP a § 101e ods. 2 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon o súdoch“).

14. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 16. decembra 2021 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

15. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 2 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná včas a oprávnenou osobou.

16. Kasačný súd následne preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu a v medziach kasačnej sťažnosti aj rozhodnutia správnych orgánov a vyhodnotil kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú. Bližšie tieto závery odôvodňuje v nasledovnom texte.

V.

Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

Podľa § 33 ods. 2 zákona č. 71/1976 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c/ zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 pokutu do 66 400 eur; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur.

VI.

Právne posúdenie veci kasačným súdom

17. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, keď dospel k záveru, že postupom sťažovateľa došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred správnym orgánom, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Porušenie ustanovení malo podľa napadnutého rozsudku krajského súdu spočívať v tom, že sťažovateľ zásadným spôsobom menil skutkové vymedzenie jednotlivých porušení zákona, než ako boli vymedzené v prvostupňovom rozhodnutí a táto zmena nebola žalobcovi, pred vydaním preskúmaného rozhodnutia, oznámená a ani mu tým pádom nebolo umožnené sa k nej vyjadriť.

18. V kasačnej sťažnosti je možné identifikovať dva nosné sťažnostné body. Prvým zásadným sťažnostným bodom je neaplikovateľnosť ustálenej judikatúry, s ktorou sa pri svojom rozhodnutí stotožnil krajský súd. Druhým bodom je, že sťažovateľ namieta správnosť a zákonnosť svojho postupu pri konaní a rozhodovaní v konaní o správnom delikte žalobcu.

19. Krajský súd vo svojom rozhodnutí odkázal na ustálenú judikatúru, ktorá sa týka zmeny formulácie skutku kladeného za vinu obvinenému z priestupku. V tomto konaní je zrejmé, že žalobca nebol obvinený zo spáchania priestupku, ale zo spáchania správneho deliktu podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. K uvedenému súd odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/53/2013 zo dňa 16.04.2014:

„...Na tomto mieste považuje odvolací súd za potrebné pripomenúť, že vychádzajúc z čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), z Odporúčania výboru ministrov č. R(91) pre členské štáty správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 (ďalej len „Odporúčanie“) ako aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok Neumeister v. Rakúsko z júla 1976) trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb - podnikateľov) musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. Je preto nevyhnutné poskytnúť záruky a práva, ktoré sú zakotvené v trestnom zákone a trestnom poriadku nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívnoprávna zodpovednosť, čo napokon vyplýva aj zo zásady č. 6 Odporúčania, podľa ktorej je nevyhnutné v rámci správneho konania vo veciach správnych sankcií poskytovať okrem záruk spravodlivého správneho konania v zmysle rezolúcie (77)31 aj pevne zavedené záruky v trestnom konaní...

...Je potrebné pripomenúť, že i na rozhodovanie o iných správnych deliktoch dopadajú požiadavky čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Keď Dohovor v článku 6 ods. 1 uvádza „akékoľvek trestné obvinenie“, je potrebné poskytnúť záruku tomu kto je obvinený v trestnom konaní, ako aj v správnom konaní pre podozrenie zo spáchania správneho deliktu. Takto vykladá Dohovor stabilne i judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva a rovnako judikoval Ústavný súd Slovenskej republiky (pozri napr. nález sp. zn. III ÚS 2310/2010-38 z 25. augusta 2010). Z uvedeného potom treba vyvodiť, že výrok rozhodnutia o inom správnom delikte musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i uvedenie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený iný. Ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, podstatne poruší ustanovenie o správnom konaní (§ 47 ods. 2 Správneho poriadku).“

20. Z vyššie citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR vyplýva, že pri konaniach o spáchaní správneho deliktu (resp. administratívneho konania, ktorého výsledkom je sankcia) sa uplatňujú rovnaké požiadavky, ako pri trestných konaniach v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru. V dôsledku uvedeného nie je podstatné, či v danom konaní bol žalobca postihovaný za priestupok alebo iný správny delikt, na ktorý je v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva uplatní článok 6 Dohovoru (napr. Engel a ostatní c. Holandsko zo dňa 08.06.1976). Podstatné je, aby boli zachované záruky práva na spravodlivý súdny (správny) proces, medzi ktoré nepochybne patrí aj právo

obvineného zo spáchania správneho deliktu na vyjadrenie ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu. Pre uvedené je judikatúra, na ktorú odkázal krajský súd v napadnutom rozhodnutí relevantná aj pre daný prípad, i napriek tomu, že sa týka konania o priestupku. V danom kontexte totiž správny súd poukazoval len na jednu zo základných záruk spravodlivého správneho konania, ktorá nie je špecifická len pre konanie o priestupkoch, ale je univerzálna aj pre konanie o správnych deliktoch, ktoré spĺňajú uvedené kritériá.

21. K správnosti a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia, ako aj postupu pred jeho vydaním, kasačný súd uvádza, že správne orgány mali v predmetnej veci postupovať v súlade so správnym poriadkom. Uvedené vyplýva z § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého správne orgány konajú podľa ustanovení správneho poriadku. Rovnakým spôsobom argumentuje aj sťažovateľ keď tvrdí, že konal prísne v súlade s ustanoveniami správneho poriadku pri rozhodovaní o správnom delikte žalobcu. Sťažovateľ však v tomto kontexte dostatočne nedbal na zachovanie práva žalobcu na vyjadrenie ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu v zmysle ustanovenia § 33 ods. 2 správneho poriadku.

22. V tomto kontexte súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžp/23/2011 zo dňa 01.12.2011 (primerane aj napríklad sp. zn. 6Sžo/1/2012 z 26.09.2012, sp. zn. 6Sžp/18/2011 z 18.07.2012):

„Senát najvyššieho súdu poukazuje na to, že skutočnosti, ktoré sa obvinenému z priestupku kladú za vinu musia byť sformulované v skutku. Správny orgán vykonávajúci priestupkové konanie musí preto skutok sformulovať presne a úplne. Pokiaľ v ďalších štádiách skutok rozšíri alebo doplní, alebo spresní, musí umožniť obvinenému z priestupku sa k novo sformulovanému resp. doplnenému skutku vyjadriť. V danom prípade žalovaný ako odvolací správny orgán skutok preukázateľne spresnil, preto mal žalovanému umožniť k spresnenej formulácii skutku sa vyjadriť. Ide o dodržanie formálne ustanoveného procesného postupu. Správny orgán nemôže selektovať závažnosť skutočností doplnených do skutku. (V prípade, že zo skutku by boli vypustené určité skutočnosti upovedomenie nemusí byť nevyhnutné).

Právnym základom však nie je ustanovenie § 33 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='71/1967%20Zb.%252333'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zák. č. 71/1967 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='71/1967%20Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, ako uviedol krajský súd, ale ust. § 73 ods. 2 všeobecného predpisu o priestupkoch.

Najvyšší súd ďalej zistil, že žalovaný formálne zmenil výrok o vine a súčasne ponechal v platnosti výrok o treste. Uvedenú skutočnosť najvyšší súd hodnotí ako podstatnú vadu priestupkového konania. Výrok o treste má akcesorickú povahu k výroku o vine z priestupku. Akákoľvek formálna zmena vo výroku o vine má za dôsledok povinnosť správneho orgánu nanovo rozhodnúť i o uložení trestu. Žalovaný pritom v ďalšom konaní musí rešpektovať zásadu zákazu reformácie in peius vyjadrenú v § 82 všeobecného predpisu o priestupkoch.“

23. Sťažovateľ preskúmaným rozhodnutím podstatným spôsobom zmenil právnu kvalifikáciu skutku, ktorý sa kladie žalobcovi za vinu. Ako vyplýva z označenej ustálenej judikatúry, tak v takom prípade bol sťažovateľ povinný umožniť žalobcovi vyjadriť sa k takto zmenenej právnej kvalifikácii skutku. Vzhľadom na to, že tento formálne ustanovený postup nedodržel došlo k podstatnému porušeniu ustanovení v konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

24. Závery sťažovateľa o tom, že žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu sa nezakladajú na skutočnosti. Uvedené je, ako už konštatoval aj krajský súd, preukázateľné z administratívneho spisu, keďže žalovaný pred vydaním rozhodnutia, ktorým zmenil právnu kvalifikáciu skutku žalobcu o tejto skutočnosti neupovedomil a neumožnil mu vyjadriť sa. Na túto skutočnosť nemá vplyv, že žalovaný vydal preskúmané rozhodnutie na základe skutkového stavu zisteného v prvostupňovom konaní, s ktorým žalobca oboznámený bol.

25. Zároveň je podstatné uviesť, že žalovaný ponechal v platnosti výrok o uložení sankcie (pokuty). Tento postup nie je v súlade s právnym poriadkom, keďže výrok o uložení sankcie má akcesorickú povahu k výroku o vine. Ak žalovaný zmenil výrok o vine, tak mal znova rozhodnúť aj o uložení sankcie. Uvedené rovnako vyplýva z už vyššie citovanej ustálenej judikatúry.

26. Kasačný súd tiež uvádza, že nie je možné odôvodniť porušenie ustanovení v konaní pred orgánom verejnej správy tým, že sťažovateľ sledoval hospodárnosť konania, keď neumožnil žalobcovi vyjadriť sa ku zmene právnej kvalifikácie skutkov. Formálne ustanovený procesný postup pri prejednávaní správneho deliktu je nutné dodržať bez ohľadu na to, či sa to zdá správny orgán nevhodným.

VII.

Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

27. Kasačný súd uvádza, že správny súd postupoval správne pri právnom posúdení veci, keď rozhodol tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na opätovné rozhodnutie vo veci. Z toho dôvodu kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť, ako nedôvodnú v zmysle § 461 SSP.

Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

28. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP a vzhľadom na úspech žalobcu v kasačnom konaní mu priznal úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov v tomto konaní. O výške náhrady trov rozhodne osobitným uznesením súdny úradník na krajskom súde v zmysle § 175 ods. 2 SSP.

29. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.